

Biskup je vidljivi princip jedinstva partikularne Crkve (za nagovor)

- a. Za duhovno zvanje (đakonsko, svećeničko i biskupsko) velimo da spada u područje „otajstava vjere“, jer su u njegovu nastanku, hodu i rastu uključeni Bog i čovjek, obitelj i zajednica vjernika, čitava Crkva Kristova. Zato je sveti Ivan Pavao II. govorio da je „zvanje dar i otajstvo“. Sveti Ivan M. Vianney je govorio da je „**duhovno zvanje neprocjenjivi dar Crkvi i čovječanstvu**. Stoga je napisao „kad bi svećenik shvatio koliko je velik, umro bi; ne od straha, nego od ljubavi. Jer, svećeništvo je ljubav Isusova srca“. Ova Ivanova rečenica ušla je u Katekizam Katoličke Crkve (br. 1589) kako bi se potkrijepilo veličinu svetoga Reda. To posebice imamo pred očima kad razmišljamo o „daru punine svetoga Reda“ našega nadbiskupa Zdenka, koji u subotu 28. listopada 2023. preuzima vodstvo naše nadbiskupije.
- b. Onaj koga Crkva izabire i imenuje za službu nadstojnika ima „biti **čovjek Božji i čovjek molitve**, vjeran, pobožan, razborit i dobar“. Njegova duša treba biti trajno otvorena Bogu od kojeg dolazi svaki dobar dar. U svijetu nesigurnosti i konfuzije biskup je pozvan vojevati i usmjeravati na pravi put spasenja. Zato apostol Petar upozorava starješine (svećenike, biskupe, odgojitelje) „neka pasu i nadgledaju povjereno stado, ne prisilno, nego dragovoljno“, pa s četiri jednostavna glagola opisuje što im je činiti: „Sve poštuju, bratstvo ljubite, Boga se bojte, kralja častite“ (1. Pt 2, 17). Ne zaboravlja pri tom podsjetiti kako „valja trajno bdjeti i vojevati“, jer, protivnik ljudi, đavao, obilazi „tražeći koga da proždere“. Njemu se stameni u vjeri valja trajno odupirati“.
- c. Kao nasljednik apostolâ, biskup je snagom svetoga reda **vidljivi princip jedinstva** partikularne Crkve. Potrebno mu je kao i alkaru „oštro oko i sigurna ruka“. Stoga, u Svetom pismu nalazimo slikovit govor u kojem se opisuju biskupa kao „pastira, ribara, stražara, čuvara, otca, brata, prijatelja, tješitelja i učitelja“. Svaka od ovih slika ima svoju težinu, svoje značenje i obilježje. Posebice je upečatljiva uloga stražara koji bdije i uočava što se to u nejasnim okolnostima zbiva: „Budno oko uvijek gleda, sakrit mu se ništa ne da“, veli narodna mudrost. Stražar, naime ima srce i dušu mame koja bdije, gleda i djeluje. Kao ono Marija u Kani koja srcem majke i domaćice shvaća potrebu mladoženje pa veli: „Sine, vina nemaju“ (Iv 2, 3).
- d. Kao učitelj vjere i morala biskup je ne samo **voditelj i liturg**, već i **učitelj vjere**. On je javni svjedok evanđelja koji svjedoči što vjeruje, te prosuđuje i na primjeren način nalaže što se ima vjerovati. U slučajevima otpada on bez straha preuzima ulogu proroka, pa hrabro naviješta kršćanske istine i prave vrijednosti. Srcem dobroga pastira ide tražiti što je izgubljeno, te kada treba upozorava na „krive i zavodljive ideologije koje šire poluistine o čovjeku i svijetu“. Istim stavom jasnoće i odvažnosti kritizira proces nezdravih i neprihvatljivih nazora u vjerničkim redovima. Molimo za nadbiskupa Zdenka da kao „Kristov vitez“ bude dar Crkvi, nadbiskupiji i našem narodu. Neka poniznim srcem poput Marije veli: „evo službenika Božjega“; nisam dostojan, ali na tvoju riječ, Gospodine, bacit ću mrežu” (Lk 5, 5).
- e. Službu biskupa neki uspoređuju s ulogom svetoga Josipa kojega svečano predslavlje opisuje kao „vjernoga i mudroga slugu koji je postavljen kao otac i čuvar Svete obitelji“. Biskupi su također pozvani biti vjerni i mudri očevi i čuvari biskupijske obitelji. U stara vremena nazivali su ih „**anđelima Crkve**“, poput onih zabilježenih u Ivanovom Otkrivenju. Anđeli, naime, stoje pred licem Božjim i puno mole za povjerene duše. Tako i biskup ima biti čovjek molitve koji Bogu preporučuje i zagovara svoje stado. Analizom tekstova u kojima Isus opisuje kakvi bi imali biti sluge kojima Gospodin povjerava svoja zaduženja, otkrivamo tri bitne odlike koje bi imale biti sastavnim dijelom biskupove osobnosti. To je vjernost u upravljanju povjerenim blagom, mudrost koja ne sudi prema željama i strastima, već se trudi otkrivati istinu i onda kad je neugodna. I treća odlika kojom Isus opisuje vjernoga slugu jest dobrotu: „Slugo dobri i vjerni, uđi u veselje gospodara svoga“ (Mt 25, 21). Molimo da nadbiskupu Zdenku ovaj otajstveni događaj preuzimanja službe bude i njegovo velikodušno uzdarje Bogu, Crkvi i povjerenom puku ove časne nadbiskupije. A Gospodin, koji ga je pozvao i odabrao, neka do kraja izvede ono što je započeo na njegovome krštenju. (Ž. P.)